

Sininen linja

Selvityskohteena olevan 9,5 kilometrin pituisen voimajohtolinjan pohjoisimmassa osassa sijaitsee pienialainen nuorehko istutettu männikkö. Sen lounaispuolella on talousmetsää, joka on mustikkatyypin (MT) tuoretta kangasta. Puustossa on pääasiassa tasaikäistä mäntyä ja lisäksi kuusta ja koivua. Pensaskerroksen muodostavat katajat sekä kuusen ja koivun taimet. Pohjakerroksessa on seinä- ja metsäkerrossammalta ja kasvillisuudessa mustikkaa, metsätähteä, kangasmaitikkaa, lillukkaa, oravanmarjaa, lillukkaa ja metsälauhaa. Metsäalueella on tuoreet ajojäljet, sahattuja kantoja ja harvennustähteitä.

Edellisen kuvion lounaispuolella on ojitettu alue, jossa on vanhoja ajojälkiä. Ojitetulla alueella kuusta, koivua ja mäntyä kasvava mustikkaturvekangas (Mtkg) muuttuu mäntyvaltaiseksi varputurvekankaaksi (Vatkg). Mustikkaturvekankaalla kasvillisuudessa esiintyy mustikkaa, metsäkortetta, metsälvejuurta, puolukkaa ja pallosaraa. Turvekankailla pohjakerroksessa on seinä- ja metsäkerrossammalta, kosteimmissä kohdissa rahkasammalia. Varputurvekankaalla kasvaa suopursua, juolukkaa, mustikkaa, variksenmarjaa, tupasvillaa ja puolukkaa. Varputurvekankaan lounaispuolella ennen metsäautotietä on kapea kaistale puolukkatyypin (VT) kiveä kangasta.

Metsäautotien lounais- ja eteläpuolella on ojitettua talousmetsäaluetta, jossa on erittäin syviä vanhoja ajojälkiä. Alue on mustikkaturvekangasta (Mtkg), jossa on sekapuustoa; mäntyä, kuusta ja koivua, pensaskerroksessa runsaasti koivun taimia. Kenttäkerroksen lajeja ovat mustikka, puolukka, pallosara, metsälauha, oravanmarja, metsätähti, vanamo, kevätpiippo ja lillukka. Pohjakerroksessa on metsäkerros- ja seinäsammalta.

Ajojälkiä mustikkatyypin (MT) tuoreella kankaalla sinisellä linjalla.

Edellisen kuvion kaakkoispuolella on laajasti ojitettu alue, jonka länsipuolella on entiselle hakkuualalle istutettua nuorta kuusikkoa ja etelämpänä männikköä. Alueen itäpuolella on talousmetsämännikköä, jossa on sahattuja kantoja, hakkuutähteitä, ajojälkiä ja ojituksia. Kasvillisuudessa jatkuu mustikkaturvekankaan (Mtkg) lajit, mustikka, puolukka, metsätähti, metsäimarre, metsäkorte, kultapiisku, nuokkotalvikki, vanamo, metsäalvejuuri ja metsäkastikka. Seinä- ja metsäkerrossammalta on pohjakerroksessa. Kaakon suunnassa harvennukset loppuvat, mustikkaturvekangas jatkuu, mutta pensaskerrokseen tulee mukaan virpapajua.

Edellisen kuvion kaakkoispuolella ojitusten välissä on varputurvekangasta (Vatkg), jolla kasvaa varttuneempaa mäntyä ja aluspuuna kuusta sekä pensaskerroksessa nuorta koivua ja virpapajua. Korkeakasvuinen varvikko koostuu suopursusta, juolukasta mustikasta, variksenmarjasta ja kanervasta. Pohjakerroksessa on seinä-, metsäkerros- ja rahkasammalia. Alueen halki kulkevat vanhat ajojäljet.

Edellisen kuvion eteläpuolella Koskenniementien itäpuolella on entiselle hakkuualalle istutettua nuorta mäntyä. Tien länsipuolella on mustikkatyypin (MT) tuoretta kangasta, jolla kasvaa tasaikäinen männikkö ja aluspuuna kuusta ja koivua, pensaskerroksessa katajaa ja pihlajan taimia. Kenttäkerroksessa kasvaa mustikkaa, puolukkaa, oravanmarjaa, metsätähteä, vanamo, metsäkastikkaa ja kangasmaitikkaa. seinä- ja metsäkerrossammal pohjalla. Aivan Koskenniementien kaakkoispuolella sama metsätyyppi jatkuu, mutta männyt ovat nuorempia.

Edellisen kuvion kaakkoispuolella on syviä ojituksia ja puusto on tiheästi kasvavaa tasaikäistä mäntyä ja joukossa on koivua, kuusta ja virpapajua. Tällä turvekankaalla kasvillisuudessa on mustikkaa, puolukkaa, metsäalvejuurta, metsälauhaa, pullosataa ja metsäkortetta, pohjakerroksessa metsäkerros-, seinä- ja rahkasammalta. Edellisen kuvion kaakkoispuolella on tiheämpää ojitusta, vanha hakkuuaukea, jossa kasvaa tiheä istutuskuusikko. Kuusikko rajautuu sen kaakkoispuolella metsäautotiehen.

Mustikkaturvekangasta (Mtkg) punaisella linjalla.

Metsäautotien kaakkoispuolella on hiljattain harvennettu nuori männikkö, ojituksia ja vanhoja ajojälkiä on runsaasti. Harvennustähteet on jätetty maahan. Seassa kasvaa nuorta mäntyä ja kuusia; mustikkaturvekankaan (Mtkg) kasvillisuus vallitsee. Tämän kaakkoispuolella länsiossa on nuori kasvatuskusikko, jossa on tehty tuore harvennus nuoriin koivuihin. Harvennetut puut on jätetty maastoon. Kuusikon itäpuolella on ojitettu luoteis-kaakkoissuuntainen pitkänomainen kostea alue, joka on entistä peltoa. Alueella puustossa on koivua ja mäntyä, pensaskerroksessa pajuja ja vadelmaa. Kasvillisuus on rehevää ja korkeakasvuista, valtalajeina kasvaa mesiangervoa, metsäkortetta, metsäalvejuurta, nokkosta, maitohorsmaa, ojakellukkaa, suo-orvokkia, rönsyleinikkiä ja kurjenjalkaa. Lisäksi esiintyy rantatädykettä ja terttualpia.

Entisen peltoalueen länsipuolen rinteessä on tasaikäistä nuorta männikköä ja koivua sekä harmaalepän ja koivujen taimia. Puustoa on harvennettu ja harvennustähteet on jätetty maahan. Metsätyyppi on käenkaali- ja oravanmarjatyyppin (OMaT) tuoretta lehtoa. Kenttäkerroksessa kasvaa lillukkaa, oravanmarjaa, käenkaalia, metsälauhaa, metsäimarretta, metsäkurjenpolvea, metsäalvejuurta, huopaohdaketta, kultapiiskua, nuokkuhelmikkää, mesimarjaa, metsäkortetta, metsäkastikkaa, karhunputkea ja mustikkaa. Pohjakerros on aukkoinen, lajeina on lähinnä metsäkerros- ja lehväsammalia. Kuvio päättyy Vuorilahdentiehen.

Vuorilahdentien kaakkoispuolella mesiangervovaltainen entinen peltoalue jatkuu kaakon suuntaan. Ojitusten länsipuolella rinteiden alaosassa sijaitsee luonnontilainen hiirenporraskäenkaalityypin (AthOT) kostea lehto, jossa puusto on eri-ikärakenteista ja lahoppuuta on verrattain paljon. Puustossa on kuusia, koivuja, raitaa ja harmaaleppää, pensaskerroksessa on harmaalepän ja koivun taimia, katajaa ja vadelmaa. Kenttäkerroksessa on runsaasti saniaisia: metsäimarretta, metsäalvejuurta, korpi-imarretta ja soreahiirenporrasta. Lisäksi kasvaa lillukkaa, oravanmarjaa, metsäkurjenpolvea, ahomansikkaa, metsätähteä, käenkaalia, metsäkortetta, suo-orvokkia, huopaohdaketta, nuokkuhelmikkää, metsäkastikkaa, lehtovirmajuurta ja mesimarjaa. Pohjakerroksessa esiintyy lehtoruusuke-, lehvä-, metsälieko- ja metsäkerrossammalta.

Mäntytaimikkoa punaisella linjalla.

Lehdon länsipuolella rinteen yläosassa on mustikkatyypin (MT) tuoretta kangasta, jossa puusto on tasaikäistä mäntyä ja kuusta, pensaskerroksessa on puiden taimia ja katajaa. Kenttäkerroksessa esiintyy mustikkaa, puolukkaa, lillukkaa ja metsätähteä, pohjakerroksessa seinä- ja metsäkerrossammalta. Tämän kuvion eteläpuolella on entisiin ajouriin muodostunutta nuorta harmaaleppätaimikkoa ja länsipuolella entiselle hakkuualueelle istutettu kasvatuskuusikko.

Edellisten kuvioiden kaakkoispuolella on pitkänomainen heinittynyt hakkuuaukea, jonka itäpuolella mesiangervovaltainen vanha ojitettu peltoalue jatkuu edelleen. Peltoalueen puusto on tasaikäistä varttunutta männikköä ja lisäksi kasvaa pajuja, kuusta ja koivua. Sama vanha pelto jatkuu metsäautotien ylityksen jälkeen kaakon suunnassa. Ojia ja ajojälkiä on tällä alueella runsaasti ja näissä kasvaa runsaana muun muassa mesiangervoa, metsäalvejuurta ja suo-orvokkia. Tämän kuvion kaakkoiskulmassa on pienialainen soistuma, jossa kasvaa rahkasam-malpohjalla vehkaa ja kurjenjalkaa.

Edellisen kuvion kaakkoispuolella on vanhempi tasaikäinen kuusikko, josta on harvennettu pois nuorempaa puuta, kantoja on siellä täällä. Tällä mustikkatyypin (MT) tuoreella kankaalla on kenttäkerroksessa mustikka, oravanmarjaa ja käenkaalia, pohjakerroksessa metsäkerros- ja seinäsammalta. Kuvion länsi- ja kaakkoispuolella on ajojälkiä ja tasaikäistä mäntymetsää, puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta, jolla kasvillisuus koostuu lähinnä puolukoista, kanervista, mustikoista ja metsälauhasta.

Kankaan kaakkoispuolella on tiheää nuorta kasvatusmännikköä, jonka kaakkoispuolella molemmin puolin Luomuksentietä on varjoisa kasvatuskuusikko. Kuusikon länsipuolella on kesannolla oleva pelto.

Harvennettu istutuskuusikko punaisella linjalla.

Istutetun kuusikon ja Luomukseen laskevan kaivetun ojan jää käenkaali-mesiangervotyypin (OFiT) kostea lehto, jossa sekapuustossa on mäntyä, kuusta, hieskoivua, haapaa ja harmaaleppää, pensaskerroksessa on pajuja ja katajaa. Lahopuuta on jonkin verran. Korkean kasvillisuuden muodostavat mesiangervo, karhunputki, lehtonurmikka, kultapiisku, soreahiirenporras, luhtamatar, metsäkorte, ojakellukka, sudenmarja, lillukka, oravanmarja ja rätvänä. Kaivetun ojan lähellä kasvaa kurjenjalkaa, suo-orvokkia ja rantamataraa. Aukkoisen pohjakerroksen sammalia ovat lehvä-, lehtohaiven- ja suikerosammalet. Aivan lehtoalueen eteläpuolella, Luomuksen rantakaistaleella kaivetun ojan laiteilla pajujen reunustamalla avoluhdalla kasvaa luhtasuoputkea, kurjenjalkaa, järvikortetta, pullosaraa ja terttualpia. Kaivetussa ojan laitamilla esiintyy ratamosarpiota ja rentukkaa.

Luomuksen tien eteläpuolelle kaivetun ojalinjan kulmaukseen jää pienialainen käenkaali- ja oravanmarjatyypin (OMaT) tuore lehto, jolla kasvaa isokokoisia kuusia ja mäntyjä sekä kiiltopajua ja nuorta koivua ja pihlajaa. Kasvillisuudessa esiintyy lillukkaa, ahomansikkaa, oravanmarjaa, metsätähteä, metsäkortetta, metsä- ja korpikastikkaa, huopaohdaketta, karhunputkea ja yksittäisiä mesiangervoja. Lehtohaivensammalta on pohjakerroksessa.

Luomuksen tien pohjoispuolelle on pääosin entiselle pellolle muodostunut käenkaali-mesiangervotyypin (OFiT) kostea runsasravinteinen lehto. Puustossa on hieskoivuja, kuusia ja pihlajaa, pensaskerroksessa pajuja ja puiden taimia sekä vadelmaa, mustaherukkaa, pohjanpu-naherukkaa ja lehtokuusamaa. Pohjakerroksessa on lehvä-, palmu-, metsäkerros- ja rahkasammalia. Kasvillisuudessa vallitsee korkeakasvuinen mesiangervo. Lisäksi kasvaa kurjenjalkaa, suo-ohdaketta, nuokkuhelmikkää, suo-orvokkia, rentukkaa, metsä- ja lehtokortetta, korpikastikkaa, koiranputkea, karhunputkea, metsäalvejuurta, isoalvejuurta, lillukkaa, huopaohdaketta, ojakellukkaa, mesimarjaa ja nokkosta. Kuvio rajautuu lännessä kaivettuun ojaan.

Edellisen kuvion eteläpuolella Sammalistontien länsipuolella on istutettu kuusikko ja sen eteläpuolella käenkaali-mesiangervotyypin (OFiT) kostea runsasravinteinen lehto. Tiheähkös-

Entinen pelto punaisella linjalla.

sä sekapuustossa on hieskoivuja, haapaa, pihlajaa ja kuusia, pensaskerroksessa vadelmaa. Lahopuuta on verrattain hyvin. Pohjakerroksessa on lehvä-, suikero-, palmu-, metsälieko- ja rahkasammalia. Kasvillisuudessa on mesiangervoa, metsä- ja lehtokortetta, oravanmarjaa, metsätähteä, metsäalvejuurta, sudenmarjaa, suo-orvokkia, karhunputkea, käenkaalia, huopaohdaketta, ojakellukkaa ja luhtamataraa. Kuvion eteläpuolella on tien reunassa istutettu kuusikko.

Istutuskuusikon lounaispuolelle ja kaivetun ojan väliin jää koivua ja pajua kasvava luhta, joka on entistä peltoa. Kasvillisuudessa esiintyy kurjenjalkaa, terttualpia, suo-orvokkia, vehkaa, mesiangervoa, pullosaraa, metsäkortetta, metsäalvejuurta, rätvänää ja rönsyleinikkiä. Luhdan ja Istutuskuusikon eteläpuolella Sammalistontien länsipuolella on tiheä ja hämärä vanhempi kuusikko, jota on harvennettu ja jossa on kaivettuja ojia ja viereiseen pihapiiriin kuuluvaa esineistöä. Kuvion kasvillisuus on käenkaali- ja oravanmarjatyypin (OMaT) keskiravinteista lehtoa. Kuvion kasvillisuudessa on käenkaalia, lillukkaa, oravanmarjaa, metsäalvejuurta, kultapiiskua, metsäimarretta, korpi-imarretta ja koiranputkea ja vähän mustikkaa. Pohjakerros on aukkoinen.

Edellisen kuvion eteläpuolella niemekkeellä Luomuksen rannassa on entiselle peltoalueelle istutettua rantakoivikkoa. Alueella on tiheään vanhoja ojituksia. Hieskoivujen lisäksi alueella kasvaa pajua ja kasvillisuudessa mesiangervoa, kurjenjalkaa, suo-orvokkia ja rentukkaa. Koivikon ja Sammalistontien väliin jää taloja pihapiireineen ennen Reinikankoskea.

Sammalistontien itäpuolella Reinikan tilan eteläpuolella on mustikkatyypin (MT) tuoretta kangasta olevaa talousmetsää, jossa näkyy sahattuja kantoja ja kasattuja oksia ja tämän eteläpuolella rinteessä kasvaa tiheästi nuorta haapaa ja koivua. Tämän eteläpuolella ennen Reinikankoskea on tasaikäinen, hämärä kuusikko, joka on mustikkatyypin (MT) tuoretta kangasta. Pohjakerroksessa on metsäkerros- ja seinäsammalta, kasvillisuudessa mustikkaa, puolukkaa, pallosaraa ja kultapiiskua. Metsässä on useita polkuja.

Heinittynyt hakkuuala punaisella linjalla.

Reinikankosken rantamilla laavun edustalla sillan länsipuolella puustossa kasvaa harmaaleppää, koivua, pihlajaa sekä lehtipuiden taimia, katajaa ja vadelmaa pensaskerroksessa. Kosken rantojen kasvillisuudessa on vehkaa, rentukkaa, tertsualpia, luhtavuodennokkaa, rantapalpakkoa, ojasorsimoa, nokkosta, raatetta ja jokapaikansaraa.

Sillan itäpuolella Reinikankosken keskellä olevassa kivikkoisessa saarella kasvaa kuusia ja koivuja sekä nuorta tiheää haapaa. Lehtokuusamaa ja lehtipuiden taimia on pensaskerroksessa. Tässä käenkaali- ja oravanmarjatyypin (OMaT) lehdossa kasvillisuudessa esiintyy metsäimarretta, lillukkaa, käenkaalia, metsätähteä, kultapiiskua, pikkutalvikkia, oravanmarjaa, rön-syleinikkiä, rohtotädykettä, ahomansikkaa, karhunputkea ja suo-orvokkia. Aivan rannassa on mm. kurjenjalkaa, rantamataraa ja vehkaa. Pohjakerroksessa on palmu-, lehvä-, metsäkerros- ja seinäsammalta.

Edellisen kuvion eteläpuolella Reinikankosken etelärannalla on kostea hiirenporras-käenkaalityypin (AthOT) keskiravinteinen lehto. Puustossa on koivua, haapaa ja kuusta, pensaskerroksessa kuusten taimia ja vadelmaa. Kasvillisuudessa esiintyy runsaasti saniaisia: soresahiirenporrasta, korpi-imarretta, metsäimarretta ja metsälvejuurta. Lisäksi kenttäkerroksessa kasvaa puna-ailakkia, kultapiiskua, lehtonurmikkaa, metsätähteä, ahomansikkaa, suo-orvokkia, oravanmarjaa, karhunputkea ja vähän mustikkaa. Pohjakerros on aukkoinen ja siinä esiintyy muun muassa lehtoruusuke-, lehtohaiven- ja rahkasammalia.

Reinikankosken eteläpuolella Sammalistontien länsipuolella on kasvatuskuusikkoa, jonka eteläpuolella on harvennuksien jäljiltä tuoreita ajojälkiä täynnä olevaa talousmetsää; tasaikäistä mäntyä ja kuusta, pensaistossa koivun taimia. Puolukkaa, mustikkaa, metsätähteä, metsälauhaa, kevätpiippoa ja vanamoa esiintyy tämän mustikkatyypin (MT) tuoreen kankaan kasvistossa, pohjakerroksessa on seinä- ja metsäkerrossammalta. Kätjänluomuksen tien eteläpuolella on kaistale samaa metsätyppiä, mutta tuoreita harvennuksia ei ole tehty.

Kasvatuskuusikkoa ja peltoa punaisella linjalla.

Edellisen kuvion länsipuolella Luomukseen työntyvän niemekkeen päässä ja kapealla ranta-kaistaleella on käenkaali- ja oravanmarjatyyppin (OMaT) tuoretta lehtoa, jonka puustossa on koivuja, mäntyjä ja pajuja. Kasvillisuudessa on ahomansikkaa, metsätähteä, oravanmarjaa, lil-lukkaa, metsä- ja viitakastikkaa, metsäalvejuurta, metsäimarretta, kultapiiskua, sudenmarjaa, huopaohdaketta, kurjenjalkaa ja rätvänää. Aukkoisessa pohjakerroksessa esiintyy lehvä-, met-sälieko- ja metsäkerrossammalia.

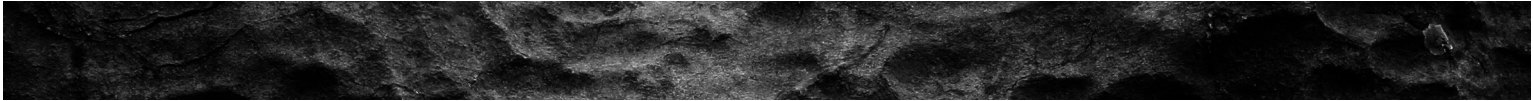
Edellisen kuvion eteläpuolella metsätyyppi ja kasvillisuus pysyy samana, mutta alueella on tehty tuoreita, erittäin laajoja harvennuksia, ja metsän maapohjassa on syviä ajojälkiä, sahat-tuja kantoja ja hakkuutähteitä. Tämän harvennetun kuvion itäpuolella on kostea hieskoivua ja pajua kasvava mesiangervovaltainen entinen peltoalue ojituksen molemmin puolin. Muu kas-villisuus koostuu lähinnä metsäkorteista, huopaohdakkeista, suo-orvokeista ja maitohorsmis-ta.

Edellisen kuvion eteläpuolella molemmin puolin Tuomipuronkujaa on mustikkatyyppin (MT) tuoretta kangasta olevaa talousmetsää. Puusto koostuu männyistä, kuusista, koivuista ja katajasta, kasvillisuudessa on mustikkaa, puolukkaa, metsälauhaa, kangasmaitikkaa, metsä-tähteä ja variksenmarjaa. Vanhat ajojäljet kulkevat metsäalueen halki. Kuvion länsipuolella on hakkuualueella istutettua mäntytaimikkoa.

Tuomipuronkujan eteläpuolella kangasalueiden eteläpuolella on laaja ojitettu Pahasuon alue, joka on varputurvekangasta (Vatkg). Alueella on pienikokoista, tasaikäistä mäntyä sekä koivun taimia. Kasvillisuudessa on suopursua, vaivaiskoivua, juolukkaa, puolukkaa, mustik-kaa, variksenmarjaa, tupasvillaa ja suomuurainta. Pohjakerroksessa on rahka- ja seinäsammal-ta sekä pienissä määrin laikuittain poronjäkälää. Pahasuon keskellä on pieni ojittamaton kan-gasmetsäalue, joka on mustikkatyyppin (MT) tuoretta kangasta. Varputurvekangasalue jatkuu Karhunkyläntien eteläpuoleiselle ojitetulle alueelle.

Rantakoivikkoa punaisella linjalla.

Karhunkyläntien pohjoispuolella ojitusten länsipuolelle jää ojittamaton talousmetsäalue, jossa puusto on tasaikäistä mäntyä. Koivun ja kuusen taimia sekä virpapajua on pensaskerroksessa. Kenttäkerroksen lajeja ovat mustikka, puolukka, variksenmarja, suopursu, pallosara ja juolukka, pohjakerroksessa on kangasrahka- ja korpikarhunsammalta.

Ojitusten länsipuolelle Karhunkyläntien eteläpuolelle jää talousmännikkö, puolukkatyyppin (VT) kuivahkoa kangasta. Tasaikäisen männikön ja katajan seurana kasvillisuudessa on puolukkaa, kanervaa, mustikkaa, kangasmaitikkaa ja maitohorsmaa, keltaliekoa on myös vähän. Pohjakerroksessa esiintyy seinä- ja kangaskynsisammalta sekä poronjäkäliä. Metsäpohja muuttuu mustikkatyyppin (MT) tuoreeksi kankaaksi etelän puolella.

Edellisen kuvion lounaispuolella on ojitettu alue, jossa on tehty tuoreita harvennuksia ja alueessa on runsaasti ajojälkiä. Sen itäpuolella on nuori kasvatusmännikkö, jonka seassa kasvaa nuorta koivua. Kasvatusmännikön eteläpuolella ojitusten lähellä on varputurvekangasta (Vatkg), jolla kasvaa isokokoista mäntyä ja aluspuuna kuusta. Kookkaat suopursut hallitsevat kasvillisuudessa, lisäksi esiintyy juolukkaa, puolukkaa, mustikka ja variksenmarjaa seinäsammal-pohjalla. Varputurvekangasalueiden väliin jää pitkänomainen luoteis-kaakkoissuuntainen hakkuuala. Varputurvekankaan eteläpuolelle jää kaistale mustikkaturvekangasta (Mtkg), jonka eteläpuolella on hakkuualueita ja nuorta kuusitaimikkoa.

Edellisten kuvioiden kaakkoispuolelle rinteeseen jää talousmetsäaluetta, jolla on ajojälkiä ja sahattuja kantoja. Metsänpohja muuttuu kuusivaltaisesta mustikkatyyppin (MT) tuoreesta kankaasta nuoreksi mäntyvaltaiseksi puolukkatyyppin (VT) kuivahkoksi kankaaksi. Edellisen kuvion eteläpuolella metsäautotien jälkeen eteläpuolella on tuore avohakkuualue. Hakkuu-
alan eteläpuolella on nuorta tiheää männikköä ja vanhempi hakkuuala, johon on istutettu mäntytaimikkoa.

Edellisen kuvion eteläpuolella on ojitettua alue, joka on varputurvekangasta (Vatkg). Tasaikäistä mäntyä, nuorta koivua ja puun taimia on puustossa. Lisäksi esiintyy suopursua, juolukkaa, puolukkaa, kanervaa, suomuurainta, tupasvillaa ja variksenmarjaa. Seinä- ja rahkasammalia on pohjakerroksessa. Varputurvekankaan eteläpuolella on tasaikäistä mäntyvaltaista puolukkatyyppin (VT) kuivahkoa kangasta. Sahattuja kantoja on siellä täällä. Aluspuuna on kuusta ja nuorta koivua, pensaskerroksen muodostavat puiden taimet ja kataja. Kasvillisuudessa esiintyy puolukkaa, mustikkaa, metsälauhaa, kanervaa ja oravanmarjaa. Pohjakerroksessa on seinäsammalta ja poronjäkälää. Alue on kivikkoista.

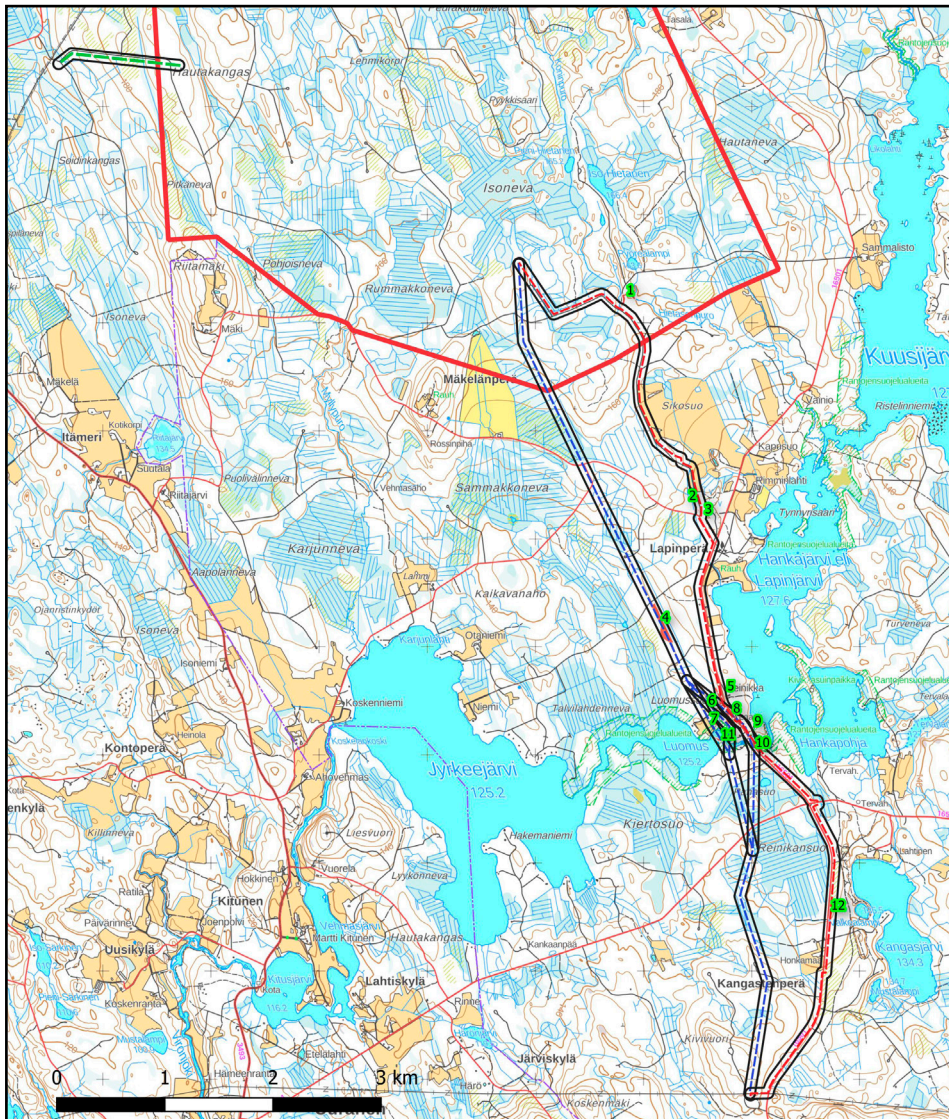
Edellisen kuvion eteläpuolella on vanhempaa kuusivaltaista mustikkatyyppin (MT) tuoretta metsää, jossa kasvaa rehevää mustikkaa, puolukkaa, variksenmarjaa, metsälauhaa ja riidenliekoa. Muutama yksilö yövilkkua esiintyy myös. Pohjakerroksessa on metsäkerros-, seinä- ja sulkasammalia. Kuvion eteläpuolella on tasaikäinen talousmetsämännikkö, jossa on kasattuja risuja ja ajojälkiä. Nuorta koivua ja pihlajaa on myös puustossa. Tämän puolukkatyyppin (VT) kuivahkon kankaan kenttäkerroksessa esiintyy puolukkaa, mustikkaa, kanervaa, kangasmaitikkaa, hietakastikkaa, oravanmarjaa, metsätähteä, metsälauhaa ja kevätpiippoa, pohjakerroksessa seinäsammalta ja poronjäkäliä laikuittain. Tutkittu linja päättyy kangasmetsän eteläpuolella olevaan voimalinjaan.

ARVOKKAAT KASVILLISUUSKOHTEET

Tässä osiossa esitetään tutkimusalueelta löytyneet arvokkaat kasvillisuuskuviot (kuva 2), joista kerrotaan yleiskuvauksen lisäksi suojeluperuste ja maankäyttösuositukset. Kuvausten yhteydessä olevien uhanalaisuusluokitusten selitteet ovat seuraavia: CR = äärimmäisen uhanalainen, EN = erittäin uhanalainen, VU = vaarantunut, NT = silmälläpidettävä, LC = elinvoimainen ja DD = arviointiin soveltumaton.

Arvotuksessa on käytetty kolmiportaista luokitusta seuraavasti: 1 = lakikohde, joka on säilytettävä suojeluperusteena olevan lain mukaan, 2 = arvokas alue, joka on uhanalaisuudeltaan joko äärimmäisen uhanalainen, erittäin uhanalainen tai vaarantunut, 3 = arvokas alue, joka suositetaan säilytettävän muiden syiden vuoksi. Tällaisia syitä voivat olla esimerkiksi erityisen edustava luontotyyppi, nykymittakaavassa poikkeuksellisen iäkäs puusto, suuri lahopuumäärä tai muu monimuotoisuus.

Kuva 2. Arvokkaat kasvillisuuskohteet (vihreät pallot 1–12).
Pohjakartta: Maanmittauslaitoksen avoin data 2023.

1. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas ja käenkaali-lillukkatyypin tuore runsaravinteinen lehto (ORT)

[EN]

Kasvillisuuskuvaus:

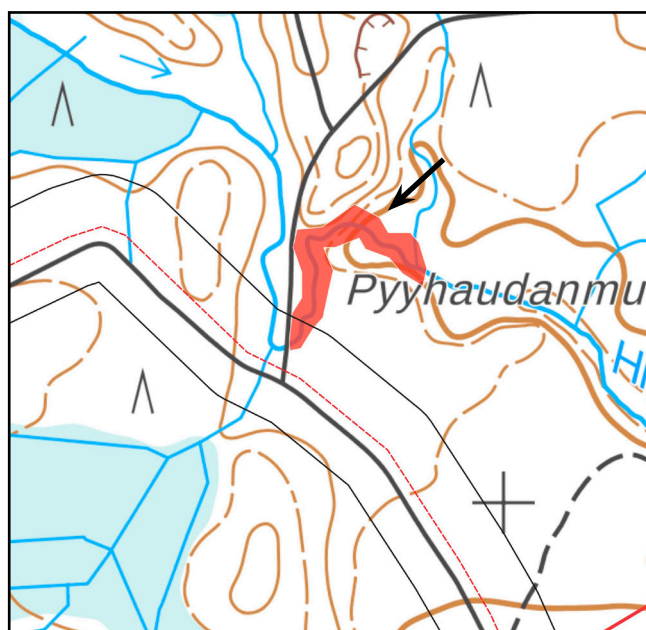
Kanjonimaisessa notkossa sijaitsevan Hietasenpuron varrella oleva mustikkatyypin tuoreen kankaan ja käenkaali-lillukkatyypin tuoreen runsaravinteisen lehdon muodostama kokonaisuus. Puronvarsi on luonnontilainen. Luonnontilaista hietaista purouomaa ympäröi monipuolinen ja iäkäs puusto, joka koostuu kuusista, haavoista, hieskoivuista ja männyistä. Kuuset ovat järeäkokoisia ja lahoppuuta on runsaasti. Kuviolla on myös muutama palokoroinen männyn kanto. Pensaskerroksessa kasvaa korpipaatsamaa ja katajaa sekä pihlajan taimia. Kankaan pohjakerroksen muodostavat seinä-, metsäkerros-, isokynsi- ja korpikarhunsammalet. Kenttäkerroksen kasvillisuudessa esiintyy varpukasveista mustikkaa ja vähän puolukkaa. Lisäksi kasvaa oravanmarjaa, vanamoja, metsätähteä, riidenliekoa, lillukkaa, metsäimarretta, metsäalvejuurta, metsäkortetta, sananjalkaa, kultapiiskua ja nuokkotalvikkia. Lehdon itäosassa ja sen kasvillisuudessa esiintyy erityisesti korpi-imarretta, metsäimarretta, metsäalvejuurta, suo- ja metsäorvokkia, käenkaalia, lillukkaa, oravanmarjaa ja metsäkastikkaa. Pohjakerros on aukkoinen ja koostuu lähinnä lehtosammalista

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Arvotus: 1, kuvio on luokiteltu metsälain 10 § erityisen tärkeäksi elinympäristöksi (pienvesistöjen välittömät lähiympäristöt). Tuoreet runsaravinteiset lehdot on luokiteltu erittäin uhanalaisiksi (EN) elinympäristöiksi.

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Vesitalous, pienilmasto ja puusto tulee säilyttää ennallaan.

2. Oligotrofinen saraneva (OISN)

[VU]

Kasvillisuuskuvauk:

Länsiosastaan ojitettu, mutta muuten vähintään luonnontilaisen kaltainen oligotrofinen saraneva (OISN) kangasmetsäalueiden rajaamassa painaumassa. Kyseessä on täysin avoin märkä suokuvio. Pohjakerroksen peittävät rahkasammalet, kuten räme- ja sararahkasammalet. Kuviolla on myös muutamia pieniä rimpilaikkuja. Kasvillisuudessa pullosara ja jouhisara muodostavat tiheän kenttäkerroksen. Lisäksi kuviolla kasvaa luhtavillaa, isokarpaloa ja pyöreälehtikihokkia. Kuvio rajautuu itäosassaan kuvi-
on 3 isovarpurämeeseen.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Arvotus: 1, koska kyseessä on edustava ja luonnontilaisen kaltainen kostea elinympäristö. Vähäpuustoiset jouto- ja kitumaan suot on luokiteltu metsälain 10 § erityisen tärkeäksi elinympäristöksi. Saranevat on luokiteltu vaarantuneiksi (VU) elinympäristöiksi Etelä-Suomessa.

Maankäyttösuositukset:

Kuviolle tulisi tehdä metsälain 10 § mukainen raja. Vesitalous ja pienilmasto tulee säilyttää ennallaan.

